

skimte igennem, at hvis Ændringsforslaget kom frem i en lidt anden Form, kunde der mulig være Grund for ham til at bilige det. Jeg har derfor formaaet andre Meningsfæller til at være mig behjælpelige med at stille dette Ændringsforslag i en anden Affattelse. Dersom det vedtages, kan en enkelt Ejer, hvis Grund støder op til Søen, og som ingen Fiskeret har, ikke forlange, at Fiskeretten efter stedfunden Afløsning udleveres ham, men derimod kan Afløsning ske, naar alle Ejere omkring Søen ere enige om det. Hvis saadan Enighed ikke er til Stede, vil Fiskeretten bevares for den, der er i Besiddelse af den. Jeg vil altsaa tilraade Tinget at stemme for dette Ændringsforlag.

Samtidig er der stillet Ændringsforslag fra anden Side, som jeg aldeles biliger, men vedkommende Forslagsstillere ville naturligvis selv motivere dem.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gøre opmærksom paa et Punkt i Forslaget, som jeg har overset eller ikke nærmere gennemtænkt, ellers vilde jeg have stillet Ændringsforslag til det. Det er et Forhold, der vist vil skade Ferskvandsfiskeriets Udvikling her i Landet. I § 2, ottende Stykke er der Tale om Benyttelse af Aaløb eller Bække til Engvanding, og det bestemmes her, at det kun kan forlanges af dem, der foretage saadant, at de skulle opsætte Gittere, der forhindre unge Fisk i at strømme ind over Engen, naar Flertallet af de fiskeriberettigede i Vandløbet udfør Engvandingen ere enige om at forlange det. Det er en temmelig stor Ret, man giver disse Folk, maaske kun en 4—5—6 Stykker, at de kunne spærre af og forhindre Udviklingen af Fiskeriet i saadanne Ferskvande. Jeg kender Tilfælde, hvor en Mand, som ejer Grundene paa begge Sider af et Vandløb, paa Grund af Engvanding har spærret Aaen og dermed ledet de unge Fisk ud over Engen. Han kan altsaa forhindre, da han er den eneste, der har Grund paa begge Sider, at alle de andre i Fiskeriet interesserede faa den Beskyttelse, de tiltrænge. — Da der nu er al Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil komme ned i det andet Ting, vil jeg henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at der bør vistnok paa dette Punkt ske en lille Forandring med Hensyn til Benyttelsen af Engvanding, saa at dette Spørgsmaal ikke ene kan afgøres af de Mænd, hvis Grunde ere grænsende til Aaløbet. Der er jo nu mange Steder dannet Foreninger, som have lavet Regulativer for Fiskeriet i disse Vandløb. Jeg synes, at

disse Folk skulle have Medbestemmelsesret om, hvorvidt de, der ønske at udnytte Vandet til Engvanding, skulle være fritagne for at sætte tilstrækkelige Forhindringer for, at den unge Yngel kan komme ud paa Engen.

Sonne: Ved Forhandlingens Begyndelse nævnte Formanden for os, at han fra „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ havde modtaget en Skrivelse, dateret den 11te April, hvori udtales Ønsket om forskellige, dog ikke nærmere præciserede Ændringer i det foreliggende Forslag. Jeg maa beklage, at denne Henvendelse er fremkommen, man kan vel sige efter Udløbet af den ellefte Time, saaledes at man i dette Ting er afskaaren fra Adgangen til at tage de fremsatte Ønsker under Overvejelse. Jeg maa maaske i denne Forbindelse nævne, at den højtærede Landbrugsminister ved Lovforslagets Forelæggelse i det andet høje Ting udtalte, at det var blevet til efter Forhandling med „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, og at der, saa vidt muligt, var taget Hensyn til de derfra forebragte Ønsker. Endvidere maa jeg nævne, at Sagens første Behandling i Folketinget fandt Sted den 21. November, samt at Folketingsudvalget har afgivet sin Betænkning den 11. Marts. Det forekommer mig derfor, at der har været Adgang for den ærede Forening til i Tide at henvende sig til Rigsdagen med sine Ønsker, og naar disse først fremkomme nu, tør man maaske derfor med nogen Føje sige, at den ærede Forening ikke ganske har kendt sin Besøgelsestid i denne Sag.

Jeg ønsker dernæst at knytte et Par Bemærkninger til det Ændringsforslag, der omtaltes af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour). De Ejendomsforhold, som de i Lovforslaget omhandlede Fiskevande ere undergivne, ere saa forskellige, at det formentlig vil være overmaade vanskeligt, for ikke at sige ugørligt, at tilvejebringe Lovregler om Afløsning af Fiskeretten, der vil kunne siges at være passende og virkelig tilfredsstillende paa alle Steder. Under disse Omstændigheder synes det mig, at Opgaven maa blive at søge tilvejebragt Regler, der i videst muligt Omfang stænge af for Vilkaarlighed og Uretfærdighed paa dette Punkt. Idet jeg nu ikke skønner rettere end, at Ændringsforslaget betegner en Forbedring af Lovforslaget i saa Henseende og derhos væsentlig imødekommer de Fordringer, den højtærede Landbrugsminister ved 2den Behandling hævdede, at